

În zori

George Coșbuc

Supt un mal legata plută,
Se mai mișc-abia. Duios
Geme apa-n veci zbătută
Ca prin vis, sub iaz la moară.
Luna tot mai jos scoboară
Tot mai jos, mai jos.

A, apus! Și dintr-o dată
Nu mai vezi nici deal, nici drum,
Totu-n zarea-ntunecată
Și-a pierdut și loc și nume,
Nu cred c-a mai fost pe lume
Noapte ca acum.

Parcă-i mort de veacuri satul
Și trudit de-atâta clint
Doarme-adânc întunecatul
Codru-n văi, iar la răstoace
Plopii-au început să-și joace
Frunzele de-argint.

Dar din aripi bat cocoșii,
Răscolind văzduhul mut.
Albe-ntâi și tot mai roșii
Zorile și-ntind lucoarea -
Din zăvoi, privighetoarea
Iarăși a-nceput!